

Jakeen neljäkymmentä kätetty historia – numero kahdeksan

Vuori

Jeff Pippenger

2026-04-05

Pietarille kirkastusvuori sijoittui Paniumin ja ristin väliin, ja toista linjaa pitkin Pietari sijoittuu Kristuksen kasteen, Hänen palvelutyönsä alun, ja heti riemukkaan sisääntulon jälkeisen hetken, Hänen palvelutyönsä lopun, väliin. Nuo kolme tienviittaa — kaste, vuori ja riemukkaan sisääntulon päätös — osoittautuvat merkityiksi niillä kolmella kerralla, jolloin taivaallinen Isä puhui. Kolmas kerta Johanneksen evankeliumin luvussa 12 on se hetki, jolloin kreikkalaiset etsivät Jeesusta. Kaste on 9/11, vuori on Paniumista jakeen kuudentoista sunnuntailakiin ulottuvassa historiassa. Pietarille se oli Panium, sitten vuori, aina riemukkaan sisääntulon päätökseen saakka, joka tapahtui juuri ennen kuin Kristus olisi kirkastettu toisen kerran.

Nyt minun sieluni on järkytetty; ja mitä minä sanoisin? Isä, pelasta minut tästä hetkestä; mutta sitä varten minä olen tullut tähän hetkeen. Isä, kirkasta nimesi. Niin tuli ääni taivaasta: Minä olen sen kirkastanut, ja olen sen vielä kirkastava. Niin kansa, joka seisoi siinä ja kuuli sen, sanoi, että oli ukkonen jyrissyt; toiset sanoivat: Enkeli puhui hänelle. Jeesus vastasi ja sanoi: Ei tämä ääni tullut minun tähteni, vaan teidän tähtenne. Nyt käy tämän maailman tuomio; nyt tämän maailman ruhtinas heitetään ulos. Ja kun minut korotetaan maasta, minä vedän kaikki tyköni. Mutta tämän hän sanoi ilmaisten, minkäkaltaisella kuolemalla hänen oli kuoltava. Joh. 12:27–33.

Kolmannen Mooseksen kirjan kahdenkymmenennenkolmannen luvun ja helluntaikauden kehystämällä linjalla on alkupuolen tienviitta, jossa on kolme askelta, joita seuraa viisi päivää, ja loppupuolen tienviitta, jolla on samat ominaispiirteet. Näiden tienviittojen välillä kolmekymmentä päivää kuvaa pappien ajanjaksoa, joka päättyy pasuunansoiton juhlaan. Pasuunansoiton juhla, Kristuksen taivaaseenastuminen neljäkymmenen päivän jälkeen, joiden aikana Hän ylösnousemuksensa jälkeen opetti opetuslapsiaan kasvotusten, sekä sovituspäivä edustavat Kolmannen Mooseksen kirjan kahdenkymmenennenkolmannen luvun linjan päättymisen kolmea askelta. Näitä kolmea askelta seuraa viisi päivää sekä helluntaihin että lehtimajanjuhlaan asti. Kolmas kerta, jolloin taivaallinen Isä puhui, tapahtui juuri ennen kuin kreikkalaiset, jotka edustavat niitä, jotka sunnuntailain aikana kutsutaan ulos Babylonista, pyrkivät pääsemään Jeesuksen puheille. Juuri ennen sunnuntailakia Jeesus osoittaa tunnuslipun korottamisen ristillä. Maa valistui Hänen kirkkaudestaan 9/11:n aikaan, ja se valistuu jälleen sunnuntailain aikana.

Caesarea Philippi, joka on Panium, on kolmas hetki, ja Caesarea Maritima on ristin yhdeksäs hetki, jolloin kutsu lähteä Babylonista kajahtetaan. Ennen ristiä, ollessaan Paniumin profeetallisessa historiassa, Pietari on vuorella, mutta yhä ennen riemullisen sisääntulon päättymistä. Panium jatkaa jakeen kuusitoista ristiin asti. Pietari Paniumissa on juuri ennen 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennenkolmannen luvun pasuunanjuhlan, ylösnousemuksen ja sovituksen

kolmivaiheista historiaa. Pietari on papin erityisen opetuksen kolmessakymmenessä päivässä.

Simonista tulee Pietari Paniumissa, ja hänellä on yksi askel vuorella ennen riemusaattoa. Riemusaatto havainnollistaa vertausta kymmenestä neitsyestä. Vain viisi pääsee sisälle häihin, ja viisi päivää kolmiosaisen tienviitan ja helluntain välillä on riemusaaton alku. Se alkaa pasuunansoiton juhlasta, mutta tuo tienviitta koostuu kolmen tienviitan yhdistelmästä. Yhtenä ainoana tienviittana ne osoittavat hyökkäyksen Nashvilleä vastaan pasuunansoiton juhlan yhteyteen. Keskiyön huudon sanoma on juuri vahvistettu, ja viiden viisaan neitsyen kulkue käynnistää prosessin, joka johtaa ristin kuolemaan, hautaamiseen ja ylösnousemukseen, mikä on sunnuntailaki.

Pietari on Paniumissa, kun hän oikaisee ennustuksen Nashvillen tulipalloista, ja ennen kuin pasuunajuhlaa vietetään ennustuksen täyttyessä. Hänen on profeetallisen välttämättömyyden tähden ensin mentävä vuorelle, sillä vuori oli ennen voitollista sisääntuloa. Ennen kuin Abraham meni vuorelle, hänen nimensä muutettiin, ja Pietarin nimi muutettiin Paniumissa, ennen kuin hän meni vuorelle. Vuori on Pietarin koetus ennen kuin ennustus Nashvillen tulipalloista täyttyy. Täyttymys on kolmas ja lakmustesti, jossa luonne tulee ilmi joko ilona tai häpeänä.

Vuoden 457 eKr. linja päättyy Raphian ja Paniumin väliin; Ensimmäisen Mooseksen kirjan seitsemännentoista luvun liitto sijoittuu Raphiaan, ja Matteuksen kuudennentoista luvun liitto sijoittuu Paniumiin. Paniumista Pietari menee vuorelle, niin kuin Abraham meni Iisakin uhraamiseen. Pietarin linjan vuori vastaa Abrahamin ajan vuorta.

Abrahamin tienviitta muodostui kolmesta päivästä. Riemusaatossa kaksi opetuslasta lähetettiin hakemaan aasia kantamaan Kristusta, ja Abrahamin linjassa hänen kolmipäiväinen matkansa alkaa sillä, että hän valitsee kaksi palvelijaa ja aasin kantamaan puut Iisakin uhraamista varten. Pietarin kahdeksan- tai kuusipäiväinen matka vuorelle oli Abrahamille kolme päivää. Pietari Paniumissa on ennen vuorta ja ennen aasin irtipäästämistä, joka aloittaa sisääntulon Jerusalemiin, missä Abrahamin kolme päivää alkoivat. Riemusaatossa Kristus pysähtyi Öljymäelle ja itki Jerusalemiä, merkitsemällä näin Jumalan ja muinaisen kirjaimellisen Israelin välisen liittosuhteen päättymisen. Pietarin vuori on ennen riemusaattoa; Kristuksen vuori on riemusaaton aikana, ja Abrahamin vuori on sisääntulon päättyessä.

Vuosi 2026 on välivaalien vuosi, jolloin raamatullisen profetian kuudennen valtakunnan kahdessadaskahdeskymmenesviides vuosi juhlii sen loistavaa hallituskautta. Tuo juhla profeetallisena keskikohtana on yhdenmukainen Antiokhos Suuren kanssa vuonna 207 eKr., keskikohdassa Raphian ja Paniumin välillä, joka merkitsee 457 eKr:sta laskettujen kahdensadanviidenkymmenen vuoden päättymistä.

Kun tarkastelemme niitä neljää linjaa, jotka koostuvat luvuista yhdestätoista aina kahteenkymmenenteenkahteen asti ja jotka on tähän mennessä avattu, (ehkä on olemassa muitakin esimerkkejä) siirrymme nyt käsittelemään näitä lukuja kirjassa Aikakausien Toivo. Luku yksitoista on Kaste, ja luku kaksikymmentäkaksi on Johanneksen vangitseminen ja kuolema. Johannes on alussa ja lopussa, ja luku seitsemäntoista, keskimäinen luku, on Nikodemus.

”Nikodemos oli tullut Herran luo ajatellen ryhtyvänsä keskusteluun Hänen kanssaan, mutta Jeesus paljasti totuuden perustavat periaatteet. Hän sanoi Nikodemokselle: Et tarvitse niinkään teoreettista tietoa kuin hengellistä uudestisyntymistä. Et tarvitse uteliaisuutesi tyydyttämistä, vaan uuden sydämen. Sinun täytyy saada uusi elämä ylhäältä, ennen kuin voit käsittää taivaallisia asioita. Ennen kuin tämä muutos tapahtuu ja tekee kaiken uudeksi, ei siitä ole sinulle mitään pelastavaa hyötyä, että keskusteleet kanssani minun valtuudestani tai tehtävästäni.”

”Nikodemos oli kuullut Johannes Kastajan saarnaavan parannuksesta ja kasteesta sekä osoittavan kansan huomion Häneen, joka kastaisi Pyhällä Hengellä. Hän itse oli tuntenut, että juutalaisten keskuudessa vallitsi hengellisyyden puute ja että heitä suureksi osaksi hallitsivat ahdasmielisyys ja maallinen kunnianhimo. Hän oli toivonut parempaa tilaa asioille Messiaan tullessa. Kuitenkaan Kastajan sydäntä tutkiva sanoma ei ollut saanut hänessä aikaan synnintuntoa. Hän oli ankaran tarkka fariseus ja ylpeili hyvillä teoillaan. Häntä arvostettiin laajalti hänen hyväntekeväisyytensä ja anteliaisuutensa vuoksi temppeleipalveluksen ylläpitämisessä, ja hän tunsikin olevansa varma Jumalan suosioista. Ajatus valtakunnasta, joka oli liian puhdas hänen nähtäväkseen hänen nykyisessä tilassaan, säikäytti hänet.” Aikakausten Toivo, 171.

Aikakausten Toivon keskikohta löytyy Nikodemoksen linjasta; hän edustaa viimeistä kutsua adventismille sadan neljänkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen linjassa. Hän edustaa sitä ihmisryhmää, joka kuuli Kristuksen edelläkävijän sanoman, mutta joka ei ollut tietoinen laodikealaisesta tilastaan.

”Keskustelussaan Nikodemoksen kanssa Jeesus esitti pelastussuunnitelman ja oman tehtävänsä maailmaa varten. Missään myöhemmistä puheistaan Hän ei selittänyt niin täydellisesti, askel askeleelta, sitä työtä, joka on tehtävä kaikkien niiden sydämissä, jotka tahtovat periä taivasten valtakunnan. Palvelustyönsä aivan alussa Hän avasi totuuden Sanhedrinin jäsenelle, sille mielelle, joka oli vastaanottavainen, ja kansan asetetulle opettajalle. Mutta Israelin johtajat eivät ottaneet valoa vastaan. Nikodemos kätki totuuden sydämeensä, ja kolmen vuoden ajan siitä näkyi vain vähän ilmeistä hedelmää.” Alfa ja omega, osa 4, s. 176.

Johanneksen sanoma ja hänen suorittamansa Kristuksen kaste edustivat ensimmäisen enkelin sanomaa Jumalan pelkäämisestä. Johanneksen sanoma oli laodikealainen vanhurskauttamista uskon kautta koskeva sanoma, ja tuo sanoma sai voiman Kristuksen kasteessa, samoin kuin Jonesin ja Waggonerin sanoma oli Laodikealle vuonna 1888 annettu sanoma. Kristuksen kaste ja vuosi 1888 olivat esikuvia Laodikealle annetun sanoman saapumisesta 9/11:nä, joka päättyy Raphian ja Paniumin väliseen puoliväliin.

Nikodeemus merkitsee ”kansan voittoa”, ja vanhurskauttaminen uskon kautta on se sinetöivä sanoma, joka saapui Johanneksen sanoman myötä, sai voiman kasteessa ja määrittäi Nikodeemuksen keskiyön kohtaamisessa Kristuksen kanssa. Luku kaksikymmentäkaksi kuvaa Johanneksen kuoleman synnyttävän hänen opetuslapsissaan tunnistamisen siitä lipusta, joka nostettaisiin ylös ja vetäisi kaikki ihmiset Hänen tykönsä. Kaste oli sekä 9/11 että 18. heinäkuuta 2020 aina 31. joulukuuta 2023 saakka, sillä kaste havainnollistaa kuolemaa (2020), hautaamista

(kolme ja puoli päivää) ja ylösnousemusta (31. joulukuuta 2023). Sitten seuraa keskiyön kohtaaminen, jossa kansan voitto kuvataan uudestisyntymisenä, Laodikean sokeudesta filadelfialaisen kaksikymmentä-kaksikymmentä-näköön. Sitten Kristuksen teot esitetään lipun ylösnostamisena.

Abrahamille Kristuksen teot Johanneksen linjassa vastaavat Iisakin uhraamista. Pietarille linja päättyy meren rannalla olevaan Kesareaan, Caesarea Maritimaan, yhdeksännellä hetkellä, missä risti kutsuu kaikki ihmiset uskon kautta vanhurskauttamisen voittoon, joka on kolmannen enkelin sanoma. Kolmannen enkelin sanoma on islamin kolmannen voihuudon sanoma, joka saapui 11. syyskuuta Bileamin ensimmäisessä kohtaamisessa islamin aasintamman kanssa, sitten iskujen kaksinkertaistumisena kirjaimellista ihanaa maata vastaan 7. lokakuuta 2023, ja sitten toisena iskuna Nashvilleen, samalla kun Bileam ohjaa islamin aasintammaa muinaisen kirjaimellisen ja nykyisen hengellisen ihanan maan viinitarhojen halki. Kolmas isku on pian tulevan sunnuntailain maanjäristys. Siellä Iisak uhraataan, siellä Johanneksen opetuslapset, suuren kansanjoukon vertauskuva, jolle annetaan marttyyriuden valkeat vaatteet, kuulivat ja näkivät tunnusmerkin teot. Ensimmäisen Mooseksen kirjan, Matteuksen ja Aikakausien toivon keskikohdat osoittavat sadan neljänsäntuhannen sinetöimisen ja pakanoiden kutsumisen.

Selitys, jonka Kristus antoi Nikodemokselle, oli tuulen työ, vaikka sen vaikutus on näkymätön.

Nikodemos oli yhä ymmällään, ja Jeesus käytti tuulta havainnollistaakseen tarkoitustaan:

”Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee: samoin on jokaisen, joka on Hengestä syntynyt.”

”Tuuli kuuluu puiden oksistossa, kahisuttaen lehtiä ja kukkia; kuitenkin se on näkymätön, eikä kukaan tiedä, mistä se tulee tai minne se menee. Samoin on Pyhän Hengen työn laita sydämessä. Sitä ei voida sen enempää selittää kuin tuulen liikkeitäkään. Ihminen ei ehkä kykene ilmoittamaan täsmällistä aikaa tai paikkaa eikä seuraamaan kaikkia kääntymisen tapahtumakulkuun liittyviä olosuhteita; mutta tämä ei osoita häntä kääntymättömäksi. Yhtä näkymättömän vaikutuksen kautta kuin tuuli Kristus vaikuttaa lakkaamatta sydämessä. Vähitellen, ehkä vastaanottajankin huomaamatta, syntyy vaikutelmia, jotka pyrkivät vetämään sielua Kristuksen luo. Ne voidaan saada Häntä mietiskellessä, Raamattua lukiessa tai kuultaessa sanaa elävältä saarnaajalta. Yhtäkkiä, kun Henki tulee suorammalla vetoomuksella, sielu antautuu iloisesti Jeesukselle. Monet nimittävät tätä äkilliseksi kääntymiseksi; mutta se on Jumalan Hengen pitkän houkuttelun tulosta — kärsivällisen, pitkäällisen prosessin.

”Vaikka tuuli itsessään on näkymätön, se saa aikaan vaikutuksia, jotka nähdään ja tunnetaan. Samoin Hengen työ sielussa ilmaisee itsensä jokaisessa teossa siinä, joka on tuntenut sen pelastavan voiman. Kun Jumalan Henki ottaa sydämen valtaansa, se muuttaa elämän. Syntiset ajatukset pannaan pois, pahoista teoista luovutaan; rakkaus, nöyryys ja rauha astuvat vihan, kateuden ja riidan sijaan. Ilo astuu surun sijaan, ja kasvoilta heijastuu taivaan valo. Kukaan ei näe kättä, joka kohottaa taakan, eikä katsele valon laskeutuvan ylhäisten esikartanoista. Siunaus tulee, kun sielu uskossa antautuu Jumalalle. Silloin tuo voima, jota yksikään ihmissilmä ei voi nähdä, luo uuden olennon Jumalan kuvan mukaiseksi.” Alfa ja omega, s. 172, 173.

Syyskuun 11. päivänä myöhempi sade alkoi vihmoa. Syyskuun 11. päivänä islam, jota Raamatun profetiassa kuvataan ”itätuulena”, saapui samaan aikaan, kun sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöiminen alkoi. Myöhempi sade, joka on sanoma ja jota kuvataan ”kultaisena öljynä”, joka laskeutuu Sakarjan kahdesta kultaista putkesta, aloitti laodikealaisten seitsemännen päivän adventistien kutsumisen parannukseen. Pyhän Hengen tuuli alkoi työnsä opettaen kaiken sen, mikä on kirjoitettu, ja käyttäen Jeremian vanhojen polkujen sanomaa puhuakseen sokeiden laodikealaisten sydämille. Se Pyhän Hengen työ, joka esitettiin Nikodemukselle, selitettynä täydellisemmin, on ”askel askeleelta” tapahtuva ”työ, joka on välttämätöntä tehdä kaikkien niiden sydämissä, jotka tahtovat periä taivasten valtakunnan”. Kristus vertasi tätä prosessia tuulen työhön, ja tämä prosessi tapahtuu ”itätuulen” aikana, joka saapui syyskuun 11. päivänä. Jesaja käsittelee tätä samaa ajanjaksoa ankaran tuulen termein.

Mitan mukaan, kun se puhkeaa esiin, sinä käyt oikeutta sen kanssa; hän hillitsee rajun tuulensa itätuulen päivänä. Tämän kautta siis Jaakobin vääryys sovitetaan, ja tämä on koko hedelmä hänen syntinsä poistamiseksi: kun hän tekee kaikki alttarin kivet kuin kalkkikivet, jotka murskataan kappaleiksi, metsikköpyhäköt ja kuvat eivät enää pysy pystyssä. Jesaja 27:8, 9.

Kaikki profeetat ovat yhtä mieltä keskenään viimeisinä päivinä, ja Jesajan ”ankara tuuli” on Johanneksen kiistan tuulet, joita pidetään hillittyinä niiden sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen aikana. Jesajan ankara tuuli on itätuuli, joka Jesajan todistuksessa ”tyynnytetään” ja Johanneksen todistuksessa pidetään hillittynä. Johanneksen kiistan tuulia pidetään sillä aikaa, kun Jumalan kansa sinetöidään, ja Jesajan itätuuli osoitetaan ajanjaksoksi, jolloin ”Jaakobin vääryys” ”sovitetaan”. Haprean sana ”sovitetaan” merkitsee, että siitä tehdään sovitus. Johanneksen sinetöiminen on sama kuin Hesekielin yhdeksäs luku ja sama kuin Jaakobin vääryyden sovittaminen. Enkeli, joka käy Jerusalemin läpi pannen merkin niiden otsaan, jotka huokaavat ja valittavat, on se enkeli, joka nousee ”idästä”.

Ja tämän jälkeen minä näin neljä enkeliä seisomassa maan neljällä kulmalla, pidättelemässä maan neljää tuulta, ettei tuuli puhaltaisi maan päälle eikä meren päälle eikä yhteenkään puuhun. Ja minä näin toisen enkelin nousevan idästä; hänellä oli elävän Jumalan sinetti, ja hän huusi suurella äänellä niille neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta, sanoen: Älkää vahingoittako maata älkääkään merta älkääkään puita, ennen kuin me olemme sinetöineet Jumalamme palvelijat heidän otsiinsa. Ilmestys 7:1–3.

Enkeli on Kristus, ja Hän astui ylös taivaaseen neljäkymmenen päivän kuluttua siitä, kun oli helluntain kaudella opettanut opetuslapsia kasvoista kasvoihin; ja Hän astuu ylös pasuunansoiton juhlana 3. Mooseksen kirjan kahdennessäkymmenessä kolmannessa luvussa kolmenkymmenen päivän kasvoista kasvoihin tapahtuvan opetuksen päättyessä pappien kanssa, joita edustaa luku kolmekymmentä.

Vuosi 2026 on välivaalien vuosi, ja vaalit on jo vahvistettu profeetallisiksi tienviitoiksi. Ilman sitä, että demokraatit varastivat vuoden 2020 vaalit, Trump ei olisi täyttänyt Rooman arvoitusta. Rooman arvoitus on se, että se on kahdeksas ja on niistä seitsemästä. Tuo arvoitus osoittaa Trumpin pedon kuvan edustajaksi, joka aina nousee esiin kahdeksantena, ja kuitenkin on niistä seitsemästä. Danielin seitsemännessä luvussa pakanallisen Rooman kymmenestä sarvesta kolme

täytyi poistaa, jotta pieni sarvi voisi nousta esiin. Siinä paavillinen Rooma nousi kahdeksantena seitsemän muun sarven joukossa, ja kuitenkin se tuli esiin pakanallisesta Roomasta, sillä sen tuli olla niistä seitsemästä. Danielin kahdeksannessa luvussa meedo-persialaista valtakuntaa kuvattiin kahdella sarvella, sitten Kreikka oli yksi sarvi, joka murtuessaan synnytti neljä sarvea; näin ollen ennen Rooman ilmaantumista sarvia on ollut seitsemän, ja Rooman pieni sarvi on kahdeksas. On muitakin todistajia sille tosiasialle, että Rooma nousee aina esiin kahdeksantena ja on niistä seitsemästä, mutta arvoituksen ensisijainen viitekohta on Ilmestyskirjan seitsemästoista luku.

Ja tässä on mieli, jossa on viisaus. Ne seitsemän päätä ovat seitsemän vuorta, joiden päällä nainen istuu. Ja ne ovat seitsemän kuningasta: viisi on kaatunut, yksi on, ja toinen ei ole vielä tullut; ja kun hän tulee, hänen tulee pysyä vähän aikaa. Ja peto, joka oli eikä ole, on itse kahdeksas, ja on yksi niistä seitsemästä, ja menee kadotukseen. Ilmestys 17:9–11.

Vuoden 2020 varastettu vaali osoitti vaalin profeetalliseksi tienviitaksi. Toinen todistus tästä tosiasiasta liittyy presidentti Carteriin. Reagan oli ensimmäinen niistä presidenteistä, jotka johtavat Trumpiin kahdeksantena, joka on niistä seitsemästä, hänen muodostaessaan kuvan Roomasta. Reagan oli ensimmäinen kahdeksan presidentin sarjassa lopun ajasta vuodesta 1989 alkaen. Vuosi 1989 täytti Danielin kirjan luvussa yksitoista, jakeissa 1–4, ja se esittää rikkaimman presidentin todistuksen. Reagania edelsi siihen asti historian huonoin presidentti. Carter jätti virkansa ratkaisemattoman islamin kriisin vallitessa. Neljäkymmentäseitsemän vuotta myöhemmin Trump on parhaillaan ratkaisemassa ongelmaa, jonka demokraatti Carter jätti Reaganille. Koska ensimmäinen ja alfa, Reagan, oli republikaani, joka esikuvasi republikaania lopussa ja omegassa, Trumpin tuli samoin periä islamin kriisi, jonka oli synnyttänyt edellinen demokraattipresidentti, jonka profeetallisen välttämättömyyden mukaan tuli olla siihen asti historian huonoin presidentti. Obama tietenkin täytti kaikki nuo profeetalliset tunnusmerkit, samoin Biden. Jotta Reagan voisi esikuvata viimeistä, hänen tuli esikuvata paitsi kahdeksatta myös kuudetta. Näin tehdessään Juudan heimon Leijonan tuli hallita vaaleja turvataksaan epäonnistuneiden presidenttikausien jatkumon, joka edelsi Trumpia molemmissa tapauksissa. Vaalit ovat profeetallinen tienviitta, ja vuosi 2026 on sen presidentin välivaalivuosi, joka on kahdeksas ja joka on niistä seitsemästä.

Yhdysvaltojen kahdensadanviidenkymmenen vuoden ajanjakso alkoi vuonna 1776 ja huipentuu vuonna 2026. Vuonna 457 eKr. alkaneen kahdensadanviidenkymmenen vuoden ajanjakso huipentui vuonna 207 eKr., jakeiden yksitoista ja viisitoista välissä, Raphian ja Paniumin taistelujen välissä. Raphia on profeetallisesti rinnastettu 1. Mooseksen kirjan seitsemännentoista luvun ympärileikkauksen liittoon, ja Panium on profeetallisesti rinnastettu Matteuksen kuudennentoista luvun sadanneljäkymmenenneljän tuhannen liittoon. Vuosi 2026 rinnastuu vuoteen 207 eKr., jakeiden yksitoista ja viisitoista välissä — Raphian ja Paniumin välissä, mikä on myös Jumalan ensimmäisen valitun kansan kanssa tekemän liiton ja Jumalan viimeisen valitun kansan kanssa tekemän liiton välissä.

Kahdensadanviidenkymmenen vuoden jaksot, jotka päättyvät vuoden 207 eKr. ja vuoden 2026 puolivälissä, ovat linjassa sen kahdensadanviidenkymmenen vuoden pituisen vainon ajanjakson kanssa, joka alkoi, kun Rooman kaupunki paloi vuonna 64. Siitä alkaen Jerusalemin asukkaille julistettiin seitsemän vuoden ajan varoitusta tulevasta hävityksestä erään oudon miehen toimesta.

Kun vuosi seitsemänkymmentä koitti ja Jerusalem hävitettiin, Jumalan seurakunta hajotettiin, ja he levittivät evankeliumin koko maailmaan. Samalla kun Efesoksen seurakunta julisti ylösousemuksen helluntailaista sanomaa, Smyrnan seurakunnan edustama vaino alkoi, sillä nämä kaksi seurakuntaa profeettallisen välttämättömyyden vuoksi kulkivat rinnakkain jonkin aikaa. Paavali oli Efesoksen profeettallisen seurakunnan johtaja, kuitenkin hän kirjoitti kummastakin historiasta.

Vainoamiset, kärsimykset, jotka kohtasivat minua Antiokiassa, Ikoniumissa ja Lystrassa; mitä vainoamisia minä kestinkään: mutta niistä kaikista Herra pelasti minut. Ja kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi. 2. Timoteukselle 3:11, 12.

A. T. Jones määrittelee kaksisataaviisikymmentävuotisen ajanjakson, joka alkaa vuodesta 64 ja päättyy Milanon ediktiin vuonna 313. Noiden vuosien aikana pakanuutta edustava Rooma harjoitti vainoa Jumalan kansaa vastaan, mutta Smyrnan seurakunnalle annettu sanoma osoitti kymmenen päivää, jotka edustavat tuon ajanjakson kaikkein ankarinta vainoa.

Älä pelkää sitä, mitä joudut kärsimään. Katso, perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle, ja teillä on oleva ahdistus kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun. Ilmestys 2:10.

Keisari Diocletianuksen edustama vainon ajanjakso kesti kymmenen vuotta, alkaen vuodesta 303 ja päättyen vuoteen 313, jolloin keisari Konstantinus Suuri hallitsi, kuten hän hallitsisi myös ensimmäisen sunnuntailain aikana vuonna 321, ja jolloin hän vuonna 330 jakoi Rooman itään ja länteen. Vuosi 313 merkittiin profeettallisesti diplomaattisella avioliitolla Milanossa, kun keisari Konstantinus (lännen hallitsija) järjesti puolisisarensa Flavia Julia Constantian avioliiton Liciniuksen kanssa, sen keisarin, joka hallitsi Rooman valtakunnan itäistä osaa (tai pian itäiseksi tulevaa osaa). Avioliitto päättyi vertauskuvallisesti, kun Konstantinus vuonna 330 jakoi valtakunnan itään ja länteen.

Neron 250-vuotinen ajanjakso alkaa seitsenvuotisella kaudella, joka alkaa ja päättyy piiritykseen, joka on maailman lopun esikuva. Kauden lopussa oli selvä erillinen kymmenvuotinen vainon aika. Ajanjakso alkoi Efeson aikana, sitten se kattoi Smyrnan historian aina Konstantinuksen kompromissin kirkkoon asti, jolloin Pergamon seurakunnan aika alkoi vuonna 313.

Nuo seitsemäntoista vuotta, vuosista 313–330, saavat vastineensa Raphian ja Paniumin historiassa, jossa vuoden 217 eKr. taistelun ja vuoden 200 eKr. taistelun välillä on seitsemäntoista vuotta. Raphian taistelussa Ptolemaios saavutti voiton, mutta hän olisi kuollut ja poissa ennen Paniumin taistelua. Kuitenkin hän hallitsi seitsemäntoista vuotta, vuodesta 221 eKr. vuoteen 204 eKr. Kolme 250 vuoden linjaa, jotka kolme seitsemäntoista sitovat yhteen, pakottavat ottamaan huomioon, että vuosi 313 vastaa vuotta 2026.

313 oli selvä siirtymä vainosta kompromissiin; siten 313 merkitsi jonkin profeettallisen luonteen omaavan muutoksen symbolia, jota esikuvasi siirtymä Smyrnasta Pergamoon. Ensimmäinen askel kuvattiin diplomaattisella avioliitolla, joka päättyi avioeroon seitsemäntoista vuotta myöhemmin.

Toinen askel oli ensimmäinen sunnuntailaki. Inspiraatio ilmoittaa meille, että sunnuntailakia edeltää asteittainen, askel askeleelta etenevä prosessi, johon sisältyy sunnuntailakeja, jotka edeltävät sitä sunnuntailakia, joka määritellään pakottamiseksi viettämään sunnuntaita sekä vainoamiseksi siitä, että vietät Jumalan seitsemännen päivän sapattia.

”Jos lukija tahtoo ymmärtää ne välikappaleet, joita pian puhkeavassa taistelussa tullaan käyttämään, hänen tarvitsee vain seurata kertomusta niistä keinoista, joita Rooma menneinä aikakausina käytti saman päämäärän saavuttamiseksi. Jos hän tahtoo tietää, kuinka paavilaiset ja protestantit yhdessä tulevat kohtelemaan niitä, jotka hylkäävät heidän dogminsa, katsokoon hän sitä henkeä, jota Rooma ilmensi sapattia ja sen puolustajia kohtaan.

”Kuninkaalliset asetukset, yleiset kirkolliskokoukset ja maallisen vallan tukemat kirkolliset säädökset olivat ne askeleet, joiden kautta pakanallinen juhla saavutti kunnia-asemansa kristillisessä maailmassa. Ensimmäinen julkinen toimenpide, jolla sunnuntain viettämistä pantiin täytöntöön, oli Konstantinuksen säätämä laki. (A.D. 321.) Tämä asetus vaati kaupunkilaisia lepäämään ’auringon kunnianarvoisana päivänä’, mutta salli maaseudun asukkaiden jatkaa maataloustöitään. Vaikka se oli tosiasiallisesti pakanallinen säädös, keisari pani sen täytöntöön sen jälkeen, kun hän oli nimellisesti hyväksynyt kristinuskon.” The Great Controversy, 573, 574.

Milanon edikti vuonna 313 oli se ”kuninkaallinen käskykirje”, jota seurasivat ”yleiset kirkolliskokoukset ja maallisen vallan tukemat kirkolliset säädökset olivat askeleet”. Nämä olivat eteneviä askelia, jotka johtivat ensimmäiseen sunnuntailakiin vuonna 321. Yksi näistä askelista on ”kirkolliset säädökset”, kuten sunnuntain vietto, ”maallisen vallan tukemina”. Vuoden 1888 ajanjakso osoittaa sarjan sunnuntailakeja, joita senaattori Blair toi senaattiin mutta jotka eivät koskaan edenneet, mutta saman historian aikana useat osavaltiot säätivät osavaltion toimeenpanemia sunnuntailakeja. Nämä kaksi todistajaa osoittavat vuoteen 313 tienviittana, jossa ”kuninkaalliset käskykirjeet”, kuten toimeenpanomääräys, merkitsisivät siirtymää maan pedon historiassa, sen, jonka on määrä puhua lohikäärmeen tavoin.

Kun Yhdysvallat puhuu lohikäärmeen tavoin, se päättyy raamatullisen profetian kuudenneksi valtakunnaksi, ja niin se tekee puhumalla samalla tavoin kuin se puhui hallituskautensa alussa kuudentena valtakuntana. Vuonna 1798 Yhdysvallat säati muukalais- ja kiihoituslait, jotka olivat sunnuntailain esikuva. Vuoden 1798 muukalais- ja kiihoituslait olivat kolmas kolmesta askeleesta, jotka alkoivat vuonna 1776 itsenäisyysjulistuksella ja joita seurasi perustuslaki vuonna 1789. Nämä kolme askelta vastaavat vuosia 313, 321 ja 330.

1776, 1789 ja 1798 olivat kaikki tekoja, jotka määritellään puhumiseksi, sillä inspiraatio ilmoittaa meille, että ”kansakunnan puhuminen on sen lainsäädäntö- ja oikeusviranomaisten toimintaa.” 313, 321 ja 330 ovat kaikki tienviittoa, jotka liittyvät Konstantinus Suureen. Muinaisen kirjaimellisen Israelin, sekä pohjoisen että eteläisen valtakunnan, loppu kuvataan avioerona, ja tätä 330 edustaa. Avioero idän ja lännen välillä avioliitossa, joka oli alkanut seitsemäntoista vuotta aiemmin, Milanon ediktin avioliitossa. Sunnuntailain aikana Yhdysvallat on täyttänyt koetusaikansa maljan, ja se erotetaan Jumalasta sen profeettallisen tarkoituksen suhteen, minkä esikuvana oli muinaiselle Israelille maa, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. Inspiraatio sanoo, että kansallista luopumusta seuraa

kansallinen perikato. Tämä tapahtuu, kun Jumala erottaa kirkkaan maan, kuten vuosi 330 esittää. Vuoden 313 avioliitosta vuoteen 321, joka on ensimmäinen sunnuntailakien voimistuvassa sarjassa, aina vuoden 330 avioeroon saakka. 1776 vastaa vuotta 313, 1789 vastaa vuotta 321 ja 1798 vastaa vuotta 330.

330 on myös niiden 360 vuoden täyttymys, jotka olivat kuluneet Actiumin taistelusta vuonna 31 eKr. Actium oli Rooman kolmas este ja on siten sunnuntailain esikuva, jossa nykyinen Rooma voittaa toisen ja kolmannen esteensä. Vuoden 330 tienviitassa Paniumin taistelu liittyy Actiumin taisteluun. Raphian taistelu vuonna 217 eKr. asettuu linjaan Ukrainan sodan kanssa vuonna 2014; sitten vuonna 2015 Trump käynnisti ensimmäisen presidentinvaalikampanjansa, vuonna 2020 maan pedon molemmat sarvet surmattiin, vuonna 2023 ne molemmat herätettiin henkiin. Vuonna 2024 perustusten koetus alkoi, ja vuonna 2025 kahdeksannen presidentin ja hänen paavillisen vastinparinsa profeetallinen liitto merkittiin heidän keskinäisillä virkaanastujaisillaan.

Jatkamme näiden asioiden käsittelyä seuraavassa artikkelissa.